

๒๗
พ.๕๖/๑๗
๒๕๔๙

สัญญาเลขที่ RDG 4510003

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง “เขตอำนาจในการดำเนินคดี (ข้อ 15)” และ
“การส่งผู้ร้ายข้ามแดนและการโอนตัวนักโทษ (ข้อ 16,17)”

คณะผู้วิจัย

สังกัด

ดร.พรชัย ด้านวิวัฒน์
ดร.สุพรรณวษา โชติศึกษาณ
นางสาวสุชาดา พรเจริญ
นายจักรพันธ์ ปล้องไหม

กระทรวงการต่างประเทศ
กระทรวงการต่างประเทศ

ชุดโครงการวิจัย เรื่อง

“การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 2)”

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

บทคัดย่อ

เขตอำนาจเป็นผลประโยชน์ที่สำคัญของรัฐในอันจะพึงใช้สิทธิปลงปกป้องอธิปไตยของตนภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในเรื่องของกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงอนุสัญญาสหประชาชาติ เพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ. 2000 ประเทศไทยเองก็ปรากฏว่าเป็นหนึ่งในรัฐดังกล่าวด้วยที่อยู่ภายใต้หลักการข้างต้น

รายงานวิจัยฉบับนี้พยายามวิเคราะห์ว่าหากไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ แล้ว ไทยจะต้องแก้ไขกฎหมายภายในของตนที่เกี่ยวข้องกับเขตอำนาจด้วยหรือไม่ สำคัญสำคัญของงานวิจัยนี้มุ่งเน้นเรื่องบทบัญญัติของข้อ 15 ของอนุสัญญาฯ และพิธีสารแนบท้าย เมื่อศึกษาแล้ว พบว่าไทยต้องดำเนินการดังกล่าวโดยอาจใช้วิธีการข้างต้นหรือโดยการออกกฎหมายอนุวัติการการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาฯ คงไม่จำเป็นต้องกล่าวว่าการพิจารณาขั้นสุดท้ายว่าควรเลือกใช้วิธีใดนั้นควรกระทำโดยหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องเนื่องจากเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับทรัพยากรของหน่วยงานที่มีอยู่ด้วย

ควรจะยึดด้วยว่า บทบัญญัติในวรรคต่างๆ ของข้อ 15 ของอนุสัญญาฯ ยกเว้นวรรค 2 และ 4 เป็นพันธกรณีที่รัฐภาคีของอนุสัญญาฯ จะต้องปฏิบัติตามทุกรัฐหมายความว่า ประเทศไทยไม่จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายที่มีอยู่หรือออกกฎหมายอนุวัติการเพื่อที่จะนำบทบัญญัติของวรรค 2 และ 4 ของข้อ 15 ของอนุสัญญาฯ ไปปฏิบัติแต่อย่างใด

Abstract

Jurisdiction is of vital interest to any state for exercising its rights and ensuring protection of its sovereignty under international law, particularly in the context of international criminal law in which the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, 2000, is included. Apparently, Thailand is no exception.

This paper attempts to analyze if Thailand has to amend its domestic law relating to the exercise of its jurisdiction when becoming party to the Convention. The content of this paper is focused on the provisions of Article 15 of the Convention and its Protocols. It appears that Thailand has to do so, either by resorting to the above – mentioned approach, or by passing an implementing legislation for the sake of its membership of the said Convention. Needless to say that final decision on the issue of approach should be made by the government agencies concerned, subject to their existing resources, since it is a matter of practicality.

It should be emblemized that all paragraphs, but paragraphs 2 and 4, of Article 15 of the Convention are the obligations that all states parties thereto have to observe. It is purported that Thailand is not required to amend its laws or pass an implementing legislation for the purpose of applying such two paragraphs of Article 15 of the Convention.